

Dönemeçler

– mucit55macit · 26 Eylül 2015

ay ışığında gölgeler,
aheste figürlerle huzur dansında yapraklar.
desen verir geceye uhrevi yansımalar.
şifrelerle donanmış bir semah,
farklı boyutlara ait semazenler.
doğallığın en güzelinden nağmeler,
yankılanır gecede içten ve derinden bir terennüm.
kapılmıştır gönül böylesi bir sahnenin ahengine,
çözülür saklı sırlar,
çıkart gün yüzüne kilitli mahzenlerden.
sardıkça duyguları bir hüzün,
buğulanır gözler.
düşer şebnem tomurcukları,
kirpikler arasından.

ömür süzgecinde canlı kalan anılar,
sıralanır bir bir gölgeler arasında.
hissedilir derinden,
hayat yolculuğunun zorlu dönemeçleri.
bir hüzün,
bir ah edıştır,
yaşamaktır yeniden.

süzülür karanlığa ömrün dönemeçleri,
gönül penceresinden.
bir film makinesi gibidir bellek,
tıpkı açık hava sineması ilkelliğinde,
bozuktur makarası.
kimi an kopar,
kimi an,
silinmiştir görüntüler.
bozuk plak gibidir bazen,
dönüp durur aynı yerde.
kimi an poyraz gibi sert,
kimi an ılık bir meltem olur,

törpüler duyguları,
ömür dönemeçlerinin gelgitleri.

karanlığı korkutan keskin bir çığlık,
kurtulur gönül anılar girdabından.
tükenmiş yıllara içten bir ah!
düşer dudaktan gece karanlığına.
dingin bir ruh hali ,
eskimiş bedeninde.
aranır huzur denen güzellik,
semaha durmuş ay ışığı gölgelerinde.
kayan yıldızlar gibi kaymıştır,
yaşam sokaklarından ömrün dönemeçleri.

Mehmet Macit
28.08.2015
Samsun